

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951*, 1951-56, s. 195. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson01-shoot-idm140726732087264/facsimile.pdf> (tilgået 03. april 2024)

Anvendt udgave: Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951

14. Paa alle Helgenes Dag.

Nr. 70.

Helligste JEsu, reenheds kilde,
 Som ey christal kand nær afbilde,
 Du hellighedens perle-skat,
 Da al den glands hos Cherubiner
 Og hellighed hos Seraphiner
 Er mod dit lys kun som en nat,
 Et forskrift er du mig,
 Ach dan mig efter dig,
 Du mit allting,
 JEsu! o nu!
 Bøj sind og hu,
 At jeg maa vorde reen som du.

185

2. O stille JEsu! som din vilde
 Imod din Fader altid stille
 Og indtil døden lydig var,
 Saa hielp at jeg i ligemaade
 Din vilde altid lader raade,
 At dannes til dit æres kar,
 Giv mig dit eget sind,
 At vandre ud og ind
 Stille, stille,
 JEsu! o nu!
 Bøj sind og hu,
 At gaae saa stille frem som du.

3. Aarvaagne JEsu! muntert hierte
 I største møye, kamp og smerte

Nr. 70. J1-7. 1, 2: ey] et J1. 1, 4: ac at den glands] all den glands J1. 1, 5: og hellighed] hellighed J1. 1, 8: ach dan mig] och danne mig J1. 2, 1: vilde] vilde J1. 4-5. 2, 5: vilde] vilde J1. 5-7. 3, 2: i største møye] i din største møye J1

Nr. 70. Oversættelse. Helligster JEsu, heil'gungs-quelle, hollandsk af J. van Ledenstein, oversat til tysk af B. Crasseltius (G. Arnold?), Sebr. s. 258. — 1. 4-5: Cherubiner, Seraphiner] keruber, serafim, se til nr. 56, 2, 1-2. — 1. 7: et forskrift] 1. Pet. 2, 21, hvor det ord, der oversættes ved forbillede (exempel), egentlig betyder forskrift (til at skrive efter). — 2, 1: saa (ligesom) får sin fortsættelse i 1. 4: saa (sledes). — 2, 6: Rom. 9, 21; 2. Tim. 2, 20. — 3, 1: munter] virksomt, lydig.

Du alletider haver havt:
 Du maatte daglig meget lide,
 Saa laae du dog om natter tide
 I bønnens fryghed og kraft,
 Giv mig et muntert sind,
 At trænge altid ind
 Ret i bønnen,
 JEsu! o nu!
 Bøyg sind og hu,
 At jeg og vaage kand som du.

4. Mildeste JEsu, overmaade
 Livsalig kierlig fuld af naade
 Man dig mod ven og fiende saae,
 Din naades soel og regne-draabe
 Flk og at finde de tilhaabe,
 Som skjønnede kun lidt derpaa.
 Saa lær o JEsu! mig
 Jeg der i ogsaa dig
 Ret maa ligne!
 JEsu o nu!
 Bøyg sind og hu!
 At jeg maa blive from som du.

5. Taaligste JEsu, i din pine
 Man aldrig saae en bitter mine,
 Endskiønt du saa uskyldig leed,
 Dit taal var stor og uden ende,
 Man saae din iver aldrig brende
 Undtagen for vor salighed.
 Lær mig det samme spor
 Taalmodig, ivrig for
 HERrens ære,
 JEsu! o nu!

136

3, 5: natter tide| natter tide J⁷. 4, 5: tilhaabe| tilhaabe J⁷⁻¹. 5, 7: det samme spor| de samme spor J²⁻³.

3, 5-6: Mt. 14, 23; Mk. 1, 35. — 4, 3-5: Mt. 5, 43. — 5, 1: taalig| taalmodig. — 5, 4: dit taal, din taalmodighed.

Bøj sind og hu!
At jeg taalmodig er som du.

6. Værdigste JEsu! himlens ære!
Du vilde her foragtet være,
Saa dybt fornædret gik omkring
I deres skikkelse, som tiene,
Din Faders roes du søgte ene,
Din egen roes i ingen ting.
Min JEsu! før mig ned
I denne ydmyghed,
Altid mere,
JEsu! o nu!
Bøj sind og hu!
At jeg og ydmyg er som du.

7. O kydske JEsu! reen som lue
Var kydskheds spejl i dig at skue,
Du allerreneste Guds Lam,
I al din forhold, gang og klæder,
I alle dine ord og sæder
Man tugt og ærbarhed fornam,
O! min Immanuel:
Gjør du mit liv og siel
Kydsk og lugtig,
JEsu o nu!
Bøj sind og hu!
At jeg og bliver kydsk som du.

8. Maadelig JEsu! dine skikke
I ret at nyde mad og drikke
Kand gjøre mig i lidet glad,
At gjøre al din Faders ville,

8, 8: i lidet] ej lidet J. 8, 4: otte] vilte J. 7.

6, 3-4: Mt. 20, 28; Lk. 23, 27; Fil. 2, 7. — 6, 5-6: Joh. 5, 41; 7, 18. — 6, 5: din Faders roes] roe (o: lovsrisning, ære) for din fader. — 7, 4: forhold] adfærd. — 7, 7: Immanuel] Gud med os, benævnelse for Kristus, Es. 7, 14; Mt. 1, 23. — 8, 1: maadelig] mådeligheden, nøjsom. — 8, 8: i lidet glad] glad for lidt el. glad i små kår. — 8, 4-6: Joh. 4, 31-34, jfr. Mk. 3, 20-25.

Det kunde dig din hunger stille,
 Og derfor glemte tiit din mad,
 Saa hielp at sielen maa
 Før alting spise faae,
 Kroppen spæges!
 JESu! o nu!
 Bøyg sind og hu!
 At blive ædrue her som du.

9. Sødste JESu! vil du give 137
 Mig naade, at jeg dig maa blive
 Nu altid meer og mere liig,
 Din Aand og kraft mig giennenstrænge,
 At jeg ved dig maa altid hænge,
 O hvor vil jeg da blive riig!
 Tag hele hiertet ind
 Med dit det ædle sind,
 Hierte kiere
 JESu o nu!
 Drag sind og hu,
 At evig være der som du.

9, 2: mig naade, at jeg| naade, at jeg J: 9, 5: maa ol(t) altid maae A:

9, 7: tag ind| udtag. — 9, 12: der| i himlen; som du| dig Eg. 1, Joh. 8, 2.

DEN ANDEN DEEL,
TROENS GRUND.
FØRSTE PART.

1. Om Guds Væsen og Egenskaber.

Nr. 71.

Mel. Af Højheden opvunden er.

O GUD! hvad est du meer end skjøn,
O du GUD Fader, og GUDS Søn,
Og Hellig Aand tillige,
Hvor deylig er din thrones pragt,
Hvor vældig er dit scepters magt,
Hvor evig er dit rige,
Hvor got
Dit slot,
Hvor retfærdig,
Hellig, værdig,
Fuld af naade
Findes din regjerings maade!

2. At du est herlig, høi og stor,
Den vide himmel, brede jord
Og dybe hav betegne,
Det alt er kun en draabe vand,
Ja neppe som et sole-gran
Udi din haand at regne,
Og du
Dog nu
Her i tiden
Mig, en liden
Askebolig,
Søger, elsker, favner trolig.

Nr. 71. EJH-2. 1, 3: evig evigt EJH- 1, 12: reglerings] Regjerings E.

Troens grund] grundlaget for troen.

Nr. 71. Original. 1, 1: lovd] hvor. — 2, 4-5: Es. 40, 15. — 2, 5: sole-gran] støvgran, som man ser det i sollyset.